

Rijnland

dinsdag 31 juli 2012

Laatst geupdate op dinsdag 31 juli 2012

Ik drink al enkele dagen slappe thee en appelsap. Dan weet je wel hoe laat het is. Zoals veel zaken in het leven kun je zo'n ongemak vanuit verschillende perspectieven beschouwen. In mijn rol als man – nooit een kind gebaard – beleef ik de krampen als het meest belastend. Als notoire luijak de vele tochtjes naar het toilet en mijn krant helpt mij vanochtend als burger van dit land in mijn leegloop met name het afscheid van alles dat energie geeft te zien.

Hoewel het bericht me op de eerste plaats laat denken aan alles wat het laatste decennium in dit land aan samenhang verloren is gegaan, het is een positief bericht, vind ik dan. Een lichtje in de duisternis. De directeuren Personeel & Organisatie van de tien grootste ondernemingen van dit land pleiten voor het in ere herstellen van het wederzijds prikkelen en polderen door werkgevers en werknemers. En daarom ook voor het reanimeren van de klassieke vakbond met ballen. Mijn krant heeft er een verhaal bij dus heb je nadere toelichting nodig, kijk in de Volkskrant. Ik vind het in elk geval plezierig dat mannen die enkele decennia druk zijn geweest de inspiratie voor hun ondernemen met name te zoeken in het zwaar competitieve en individualistische Angelsaksische verdien- en beloningsmodel nu terug lijken te willen naar het Rijnlandse model. Daarin figureren nadrukkelijker overleg en solidariteit. Verbinding, mensen, verbinding. Ik kan het niet vaak genoeg zeggen.

Mijn verhaal is dat het inzicht van de tien wel iets te maken zal hebben met hun teleurstelling over hoe die Angelsaksische aanpak in Nederland uitpakt. In de financiële sector is de Angelsaksische insteek zelfs fataal gebleken. Het Rijnland wankelt, Europa wankelt. Eigen belang eerst, neem het maar van mij aan, het is als het er op aankomt de dood in de pot. Ik kijk met enig meewaren naar al die jongens en meisjes die in jeugdige overmoed nog in de veronderstelling verkeren dat maakbaarheid van de toekomst in het algemeen en het leven in het bijzonder wel is weggelegd voor het individu dat van de eigen kracht uitgaat en niet voor de sociaaldemocratie, bijvoorbeeld. Wacht maar tot je een keer goed ziek wordt, denk ik dan.

Onhandig, zullen de elf gedacht hebben. Nu zitten we met werknemers die vooral eerst naar hun eigen portemonnee kijken. Met al die lui moeten we afzonderlijk onderhandelen zonder een buffer die we de schuld kunnen geven van mogelijke onvrede. Wellicht geen edel motief maar ik ben blij met het effect want mogelijk behoedt de verlangde stap terug naar Rijnlandse verhoudingen ons voor nog een quasi stap vooruit. Vooruit naar het Aziatische verdienmodel. Dat is volgens mijn waarneming namelijk een volstrekt uit de hand gelopen kapitalistisch model, geschoeid op de leest van een prettige mix van door de Aziatische cultuur bepaalde en vaak extreme gezagsverhoudingen tussen klassen en het in de essentie op het eigen belang gerichte kapitalisme dat al zo goed gedijde in de Angelsaksische culturen.

En ik weet het, het is kort door de bocht.